

[23rd January 1964]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ that in sub-clause (1) of clause 1, for the figures ‘ 1963 ’ substitute the figures ‘ 1964 ’.

The amendment was put and carried.

Clause 1, as amended, was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ that the Madras (Added Territories) Extension of Laws Bill, 1963 (L.A. Bill No. 29 of 1963), as amended be passed.”

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed.

(3) THE MADRAS APPROPRIATION BILL, 1964.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I move—

“ that the Madras Appropriation Bill, 1964 (L.A. Bill No. 2 of 1964), be taken into consideration.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நிதி ஒதுக்கி அதைச் செலவு செய்யக் கோரும் இந்த மசோதாவின் மீது நேற்று விட்டுப்போன சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல நினைக்கிறேன். இந்த நிதியின் மூலம் பெருவாரியாக நாம் நில ஆர்ஜிதம் செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். தொழில் வளர்ச்சிக் காகவும், கல்வி வளர்ச்சிக்காகவும் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதை நாம் ஆட்சேபிக்க முடியாது. இருப்பினும் இதனால் ஏற்படும் சிக்கலை அரசாங்கம் கவனித்து அதற்கான பரிகாரம் செய்யவேண்டு மென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக கஞ்சமலை அடிவாரத்திலுள்ள பல கிராமங்களில் உள்ள நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ய நிதியை ஒதுக்கிவிட்டோம். இதனால் அந்த கிராம மக்க ளிடத்தில் பீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. பெரும்பாலானவர்கள் விவ சாயிகள், கைத்தறிக்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிட மிருந்து எடுத்துக்கொள்ளும் நிலத்திற்கு நஷ்ட ஈடாக ஒரு தொகையைக் கொடுப்பதோடு அரசாங்கத்தின் பிரச்சினை தீர்ந்து விட்டதாக நினைத்துவிடக் கூடாது. அவர்களுடைய நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு நஷ்ட ஈடு கொடுப்பதோடு, அவர்களுக்கு மாற்று இடத்தில் குடியிருப்பு வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டியதும் நம் பொறுப்பு. நிலத்தை எடுத்துக் கொள்வது பற்றி ஆட்சேபிக்கவில்லை. இரும்பு உருக்காலை வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்தமாதிரியான கஷ்டம் ஏற்படும். ஆனால் அந்த நிலத்தை எடுத்துக்கொண்டு அந்த மக்களை அப்புறப்படுத்தும் போது அவர்களுக்குக் குடியிருப்புக்கு மாற்று இடம் தேடித்தந்து அந்தக் குடும்பங்களுக்குப் புனர் வாழ்வு அளிப்பதும் இந்த அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். சேலம் ஜில்லாவில் அதற்கான வாய்ப்புக்கள் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். புதிய நகர அமைப்புக்களை, புதிய கிராமங்களைக்கூட சிருஷ்டிக்கக் கூடிய அளவுக்கு அரசாங்கத்திடம் நிலம் இருக்கிறது. அவர்களுக்

23rd January 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

கெல்லாம் நிலம் ஒதுக்கி பிழைப்புக்கு வழி செய்து கொடுக்கக் கூடிய வகையில் நில ஆர்ஜித ஏற்பாடுகள் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடியிருப்பு மனை விஸ்தரிப்புக்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வது சம்பந்தமாக நேற்று நான் பேசியதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லாமலே விட்டு விட்டார்கள். திருச்சி நகரத்தைச் சுற்றி புதிய நகர அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக நில ஆர்ஜிதம் செய்யும் திட்டங்கள் எதையும் கைவிட்டு விடக்கூடாது என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். நஞ்சை நிலம் என்ற காரணத்தால் அந்தத் திட்டத்தை ஆட்சேபிப்பது சரியல்ல. ஏனென்றால் எப்படியும் அவை நஞ்சை நிலமாகவே இருக்கப் போவதில்லை. ஆகவே, திட்டமிட்ட நகர அமைப்பு வேண்டுமா அல்லது திட்டமில்லாமல் அவரவர்கள் இஷ்டப்படி எப்படி வேண்டுமென்றாலும் கட்டிக் கொள்ளட்டும் என்று விட்டு விடுவதா என்று பார்த்தால் அந்த நிலங்களையும் ஆர்ஜிதம் செய்து புதிய நகர அமைப்பை ஏற்படுத்துவதுதான் நலம் என்று கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே, அந்தப் பகுதி நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்து ஹவுசிங் போர்டுக்குக் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கை மீது பேச எனக்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. இப்போதாவது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். துணை மதிப்பீட்டுக் கோரிக்கையில் அதிகமான டிமாண்டுகள் புதிய பணிகளுக்காக இருப்பதைப் பார்க்கும்போது எவ்வளவு துரிதமாக நாம் முன்னேறிக் கொண்டு போகிறோம் என்பதை அது எடுத்துக் காட்டுவதாக இருக்கிறது. நான் நகரப் பகுதி உறுப்பினர் என்ற முறையில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்டு பள்ளிக்கூடங்களுக்கு நல்ல கட்டிடங்களைக் கட்டிக்கொடுப்பதற்காக ஒரு கோரிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். அதே சமயத்தில் சென்னை நகராண்மைக் கழக எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களில் பிள்ளைகள் உட்கார இடம் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்கள் எல்லாம் பாழடைந்து கிடக்கின்றன. வண்ணாரப்பேட்டையில் ஒரு பள்ளியில் பிள்ளைகளைக் கட்டிடத்தில் உட்கார வைக்க முடியாமல் மரத்தடியில் உட்கார வைத்திருக்கிறார்கள். மேலும் சென்னை நகரில் இந்த மாதிரிப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஏராளமாக உள்ளன. அவைகளை அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர அவை பள்ளிக்கூடங்களுக்கு உகந்த கட்டிடங்களாக இல்லை. பிள்ளைகளை ஆட்டு மந்தை போல் அந்தக் கட்டிடங்களில் அடைத்து வைக்கிறார்கள். இதுபற்றியெல்லாம் நன்கு பரிசீலிக்க உடனடியாக நகரப் பிரதி நிதிகள் அடங்கிய ஒரு குழுவை அமைத்து எங்கெங்கே கட்டிடங்கள் சரியாக இல்லாமல் இருக்கின்றன என்பதை ஆராய்வதற்கான ஏற்பாட்டினைச் செய்து பிறகு அந்தப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் நல்ல கட்டிடங்கள் கட்டித் தருவதற்கு அரசாங்கம் முன் வந்தால் சென்னை நகர மக்கள் சார்பில் அமைச்சர் அவர்களுக்கு வந்தனம் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [23rd January 1964]

வட சென்னையில் பெண்களுக்காக என்று ஒரு கல்லூரி தேவை என்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வியாசர்பாடியில் ஹைஸ்கூல் ஆரம்பித்ததற்காகத் துணை மதிப்பீட்டில் மானியம் கோரியிருக்கிறார்கள். அதேபோன்று இந்த ஆண்டே வட சென்னையில் ஒரு பெண்கள் கல்லூரி துவக்குவதற்கும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதுபோன்ற அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

துணை மதிப்பீடு புதிய பணிகளுக்காக அங்கங்களுக்காக வருவது நல்லது. சிறு சிறு இனங்களில் கூட, 2,000, 3,000 என்ற அளவில்கூட துணை மதிப்பீட்டில் மானியம் கோரியிருக்கிறார்கள். பட்ஜெட் தயாரிக்கும்போதே இதையெல்லாம் எதிர்பார்த்து மானியத்தை அந்த அளவுக்குக் கோருவது நல்லதாக இருக்கும் என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூற விரும்புகிறேன்.

பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற சம்பளச் சலுகையைப் பொறுத்தவரை தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, தொழிற் கல்வி பயிலுகிற மாணவர்களுக்கு, கல்லூரியில் படிக்கிறவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற 50 சதவிகிதம் கூடக் கிடைக்க முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்குப் பத்தில் ஒரு பங்குகூட ஸ்காலர்ஷிப்பாகக் கிடைக்கவில்லை. தொழிற் கல்வி படிக்க மாணவர்கள் அதிகமாகச் சேர வேண்டுமென்று நாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் பிற்பட்ட மாணவர்களுக்குத் தொழிற் கல்வி படிக்க 100-க்கு 75 பங்காவது ஸ்காலர்ஷிப் கொடுக்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்தத் துணை மானியத்தை மனமார வரவேற்று என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடிய நிலை ஒதுக்கீடு மசோதாவை வரவேற்கிறேன். அதன்மீது ஒன்றிரண்டு சிறிய குறிப்புகளை மாத்திரம் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன். பெரிய தொழில்களை நிறுவுவதற்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படும்போது சில ஷெட்யூல் களைப் பின்பற்றி நிலத்திற்கு ஒரு உரிய தொகை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. அது எந்த இடத்தில் பார்த்தாலும் ஐந்தில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு பாகம்தான் இயல்பாக இருக்கிற கிரயத் திற்குக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. வசதி படைத்தவர்கள் அதை எதிர்த்துக் கோர்ட்டிக்குப்போய் அதைப் போல் மூன்று மடங்கு நான்கு மடங்குகூட கோர்ட்டுகளின் தீர்ப்புப் பிரகாரம் நஷ்ட ஈடாகப் பெற்றிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, தாரங்கதாரா தொழிற்சாலைக்காக 3,000 ஏக்கர் வரை நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது. வசதி படைத்தவர்கள் கோர்ட்டிக்குச் சென்று தகுந்த நஷ்ட ஈட்டைப் பெற்றார்கள். ஆனால் வசதி இல்லாத ஏழை எளிய மக்களுக்கு எந்த விதமான பரிசாரமும் கிடையாது. அவர்கள் கோர்ட்டிக்குப் போக முடியாத நிலையில் இருப்பதால் அரசாங்கமே தக்க நடவடிக்கை எடுத்து அந்த ஏழை மக்களும் தகுந்த நஷ்ட ஈடு பெறுவதற்கு வழிசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

23rd January 1964] [திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்]

இந்த மாதிரி நில ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட பகுதிகளில் தொழில் களை ஆரம்பிக்கும்போது அந்தப் பகுதியிலுள்ளவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டபோது அரசியல் சட்டப் பிரகாரம் அவ்வாறு ஒரு பகுதியில் இருப்பவர்களுக்குச் சலுகை காட்டவேண்டுமென்று சொல்வது சரியல்ல என்று கூறப் பட்டது. இருப்பினும் நில ஆர்ஜிதத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காவது அந்தத் தொழிற்சாலைகளில் வேலை கொடுப்பது பற்றி அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பல இடங்களில் ரோடுகள் அபிவிருத்திக்காக நிலம் இலவசமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிக் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் பூரணமாக உபயோகப்படுத்த முடியாத நிலை இருக்குமானால் பல பகுதிகளில் மீண்டும் ஆக்கிரமிப்பு ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இதைத் தடுக்கவேண்டுமானால் அதுபோன்ற இடங்களை சர்வே செய்து நிர்ணயம் செய்து பஞ்சாயத்திலோ அல்லது பஞ்சாயத்து யூனியனிலோ உள்படுத்தக்கூடிய நிலையை உண்டு பண்ண வேண்டும். ஆகவே சர்வே இலாகா சிப்பந்திகளை அதிகப்படுத்த முடியுமா என்று பார்த்து ஆவன செய்ய வேண்டும். நமக்கு நல்லெண்ணத்தோடு கொடுத்திருக்கக்கூடிய இடத்தை மேலும் அவதிகு உள்ளாக்காது இருக்கவேண்டும். ஹரிஜனங்களுக்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படும்போது அல்லது ஒரு தொழிற்சாலை அமைக்க அல்லது நல்ல எண்ணத்துடன் சர்க்கார் ஒரு காரியத்தைச் செய்ய நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்கையில் அதற்கு வேண்டிய ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், ஸ்பெஷல் தாசிஸ்தார், டெப்டி கலக்டர் இவர்கள் இருந்தாலும் போதுமான அளவு இல்லை. அதனால் அதைச் செய்வதற்கு தாமதம் ஏற்படுவதோடு பலவித இடையூறுகளும் நேரிடுகின்றன. ஆகவே அவற்றைத் தடுக்க கூடுதல் சிப்பந்திகள் நியமிக்க அரசாங்கம் முயல் வேண்டும். ஹரிஜன இலாகாவைப் பொறுத்த மட்டில் அரசாங்கம் நல்ல எண்ணத்தோடு ஆர்ஜிதம் செய்ய நினைக்கிறது, அதிகாரிகளும் நினைக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் பெரும்பாலும் நல்லவர்களாக வருகிறார்கள். அப்படி எப்படியாவது எடுத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நினைக்கிறபோது ஹரிஜன நல இலாகாவின் வேலைகளுக்கு மற்ற ஒரு இலாகா தடங்கலாக இருக்கிறது என்பதை நான் பல இடங்களில் கண்டிருக்கிறேன். ஹரிஜனங்களின் குடியிருப்பிற்காக நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய முற்படும்போது எடுக்கக்கூடிய இடங்களைப் பற்றி சுகாதார இலாகாவிற்கு எழுதி அனுப்புகிறார்கள், அவர்கள் அபிப்பிராயம் என்ன என்று தெரிந்து கொள்ள, அவர்கள் பரிசீலனைக்காக அனுப்பப்படுகிறது. அங்கு தாமதம் ஏற்படுகிறது. இன்னும் சில பகுதிகளில் அது வேண்டுமென்றே தவிர்க்கப்படுகிறது. ஒரு உதாரணத்திற்குக் கூற வேண்டுமானால், 150 ஆண்டுகளாக ஹரிஜனங்கள் குடியிருந்துவரும் ஒரு இடத்தை ஹரிஜன குடியிருப்பிற்காக ஆர்ஜிதம் செய்ய ஹரிஜன இலாகாவிலிருந்து நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சித்தபோது அதுகுறித்து சுகாதார இலாகாவிலிருந்து, அவ்விலாகா அதிகாரியிடமிருந்து வந்த பதில் வேடிக்கையாக இருந்தது. இங்கு சுற்றும் சூழ வயல்கள் இருக்கிறது, கொசு கடிக்கலாம் என்ற குறிப்பு இருந்தால் இது நியாயமா

[திரு. எம். எஸ். செல்வராஜன்] [23rd January 1964]

என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. அவர்கள் விவசாய நிலத்தின் மத்தியில் இருப்பதைத்தவிர வேறு வழி கிடையாது. ஆகவே நான் சொல்ல விரும்புவது சுகாதார இலாகா சிப்பந்திகளில் இருந்து ஒரு ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டரையும், பின்னர் ரோடு போன்றவைகள் அமைக்க ஓவர்கியர் போன்ற ஒரு சிறிய என்ஜினியரிங் அதிகாரியையும் ஹரிஜன நல இலாகாவோடு இணைத்து அவர்கள் இவ்விலாகாவின் கீழ் வேலை செய்யச் சொல்வது நல்லது. நான் ஒரு குறிப்பில் பார்த்தேன். தூத்துக்குடியை அடுத்து புதிதாக வரும் பாலிடெக்னிகுக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய 1½ லட்சம் ஒதுக்கப்படுவதாகக் கண்டேன். ஏற்கனவே கொடுத்த குறிப்பில் காட்டியபடி நாலாத்தில் 50 ஏக்கர் நிலமும் இரண்டு, மூன்று லட்சம் பெறக்கூடிய கட்டடமும் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. நிலம் கட்டடத்தைப் பொறுத்தமட்டில் எவ்வித வில்லங்கமும் இல்லாமல் சர்க்கார் கைக்கு வந்து விட்டதா? அதில் சர்ச் ஆப் சவுத் இந்தியா விற்கு ஏதாவது பாத்தியதை இருக்கிறதா? ஆக வில்லங்கமற்ற முறையில் சர்க்காருக்கு அல்லது அவர்களுக்கு என்ற நிலை தெரிந்தால் அதுபற்றி ஒரு முடிவு எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு பெண்கள் பாலிடெக்னிக் கொடுக்க இடவசதியில் எஸ்டேட்டோ வைத்துக்கொள்ள ஒரு முடிவு எடுக்க முடியும். அல்லது அவர்கள் தரப்பிலிருந்து செய்ய முடியும். ஆகவே தாமதம் ஏற்படாத வகையில் அரசாங்கம் துரித நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவின்மீது நான் இரண்டொரு கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன். மாவட்டக் கழகங்கள் நடத்துகிற உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு கட்டட வசதிக்காக சர்க்கார் பணம் கொடுக்கிறது என்று இதில் கூறியிருக்கிறார்கள். சிற்றூர்களில் 300 ஜனத்தொகை கொண்ட ஊருக்கு ஒரு துவக்கப் பள்ளி என்றும் ஐந்து-சதுர மைல்களுக்கு ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி என அமைத்திருப்பதாகப் பெருமையோடு கூறிக்கொள்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அதைப் பாராட்டுகிறோம். ஆனால் அப்பள்ளிகள் அமைந்திருக்கிற நிலையை எண்ணிப் பார்க்கும்போது வருந்த வேண்டிய நிலையில்தான் இருக்கிறது. சிற்றூர்களில் அமைந்திருக்கக்கூடிய விடுகளே சகிக்க முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. அந்த விடுகளையிட மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன அங்குள்ள துவக்கப் பள்ளிகள். பள்ளிக் கூடங்கள் என்று நினைக்கும் வகையில் அங்கு பள்ளிகள் இருக்கின்றனவா என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அடுத்து உயர்நிலைப் பள்ளிக் கூடம் வைக்கும்போது இடம், இடத்தைச் சுற்றி ஐந்து ஏக்கர் நிலம் கட்டடம் அகியவற்றை அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்கள் கட்டித்தருவதாக இருந்தால் உயர்நிலைப் பள்ளியை வைக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். எப்படியாவது உயர்நிலைப் பள்ளி வர வேண்டுமென்று மதலில் ஒப்புக் கொண்டார்கள். உயர்நிலைப் பள்ளியை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அங்குள்ள நிலை என்ன வெனில் ஒரு வகுப்பு, இரண்டு வகுப்புகள் வைப்பதற்குக்கூட கட்டடம் இல்லை. அந்த நிலை இருக்கிறது. என் ஊரில் ஒரு துவக்கப் பள்ளி இருந்த இடத்தை பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி

23rd January 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

யாக வைத்து விட்டார்கள். துவக்கப் பள்ளிக்கு வேறு ஒரு இடத்தில் வாடகைக் கட்டடத்தில் ஏற்பாடு செய்தார்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் வாடகை கொடுப்பது என்ற நிலையில். அது தனிப்பட்டவர் சொத்து. அவர்கள் முதலில் கீத்துக் கொட்டகை போட்டுக் கொடுத்தார்கள். மழையில் அது அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டது. 17 ஆசிரியர்களுக்கு மேல் வேலை செய்யும் அப் பள்ளி மேல் கூரை இல்லாமல் இருக்கிறது, பல மாதங்களாக இப்படி நடைபெற்றுக்கொண்டு வந்தது. இப்போது மழை அதிகமாகி விட்டது. பள்ளி நடத்த முடியாத நிலையில் அந்த ஊரில் வேறு ஒரு பகுதியில் உள்ள பள்ளிகளில் காலை நங்கள் வைத்துக் கொள்ளுங்கள், மாலை இரண்டு மூன்று வகுப்புக்கள் ஒரு பள்ளியில், மற்ற வகுப்புக்கள் வேறு பள்ளியில் நடக்கட்டும் என்று மாற்றி மாற்றி நடைபெற்று வருகின்றன இரண்டு திங்களாக. ஆக, கல்விக் கூடங்களை அதிகப்படுத்தி விட்டோம் என்று கூறுகிற நேரத்தில் மாணவர்கள் விரும்பிப் படிக்கக்கூடிய நிலையில் கல்விக் கூடங்கள் அமைய வேண்டும். இந்த மன்றத்தில் கல்வி அமைச்சராக இருந்து இப்பொழுது மத்திய அரசாங்கத்தில் இருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் தாம் மேல் நாடுகளுக்கு சென்று வந்ததைப்பற்றி எழுதிக் காட்டுகிற புத்தகத்தில் அங்கெல்லாம் பள்ளிகள் எப்படி, எப்படியிருக்கின்றன என்பது பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள். இங்கு ஒரு துவக்கப் பள்ளியில் 40 பேர்கள் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அட்டன்டன்ஸ் ரெஜிஸ்டரில் 5, 10 பேர்கள்கூட இல்லாத நிலை இருக்கிறது. பள்ளிக்கு செல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணம், ஆர்வம் மாணவர்களுக்கு ஏற்படவேண்டும். பள்ளிக்கூடங்களைக் கண்டால் மாணவர்கள் மிரண்டு ஓடுகிற நிலையில்தான் இன்று பள்ளிக் கட்டடங்கள் காட்சியளிக்கின்றன. ஆக இந்த நிலை இல்லாமல் மாணவர்கள் துவக்கப் பள்ளிகளுக்கு விரும்பி வருகிற நிலையில் அமைத்துத் தரவேண்டும். அதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து, உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு இப்போது 25,000 ரூபாய் கொடுப்பதாக திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இது எல்லா பள்ளிக் கூடங்களுக்கும் இல்லை. மாவட்டத்தில் ஒரு சில பள்ளிகளுக்குத்தான் இது. அதிலும் 25,000 சர்க்கார் கொடுக்கப் போவதில்லை. 12,500 ரூபாய் பொது மக்கள் கொடுத்தால் 12,500 ரூபாய் சர்க்கார் கொடுக்கும் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. அப்படி சர்க்கார் 12,500 ரூபாய் கொடுத்து 12,500 ரூபாய் பொது மக்கள் கொடுப்பதாக வைத்துக்கொண்டாலும், 25,000 ரூபாயில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி கட்டி முடிக்க முடியுமா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆக, பள்ளிகளை அதிகமாக்குவதோடு நின்று விடாமல் பள்ளிகள் சீராக நடப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமென்ற என் கருத்தை இங்கு கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து, சிறுவர் கலைக் களஞ்சியம் அமையுப்பட இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கிறார்கள், அதை வரவேற்கிறேன். அப்படி வரவேற்கும்போது இப்போது தமிழ்த் கலைக் களஞ்சியம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதை வெளியிட்டவர்களை பாராட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அரிய பெரிய செய்தி இதைத் திரட்டித் தந்திருக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் அச்சிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் நல்ல முறையில் வண்ணப்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [23rd January 1964]

படங்கள் போட்டு அச்சிட்டிருக்கலாம். சிறுவர் கலைக் களஞ்சியம் என்று கூறும்போது மாணவர்கள் அப்புத்தகத்தை கீழே வைக்காத அளவிற்கு, மாணவர்களுக்கு அப்புத்தகத்தில் விருப்பம் செல்லக்கூடிய நிலையில் வண்ணப் படங்கள் நிறையப் போட்டு அது அமைய வேண்டும். அதற்கு, தக்கவர்களைக் கொண்ட ஒரு குழு அமைத்து வெளியிட வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களால் நிதி ஒதுக்கீடு மசோதா இந்த மன்றத்தின் ஆய்வுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதிய பணிகளுக்கு என்று நிதி ஒதுக்கும் மசோதாவில் இடங்கள் அளிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு பெரும் பிரச்சனை இருக்கிறது. இங்கு 376-க்கு மேல் சேரிகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. சேரிவாழ் மக்கள், குடிசை வாழ் மக்கள் வாழ்கிற இடங்களை சீர்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளுக்கு நகராட்சி மன்றம் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது என்றாலும் அதற்கு மிக்க அளவில் உறுதுணை புரிய வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. சென்னை மாநகரம் போன்ற முக்கியமான நகரங்களில், எவ்வளவோ வசதிகளும், அழகான நிலைமையும் சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இருந்தாலும் இங்கு சேரிவாழ் மக்களின் பிரச்சனை ஒரு பெரும் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. புதுப்புது சேரிகளும் உருவாகும் நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் அந்தந்தப் பகுதிகளில் இருக்கின்ற தொழிலகங்களிலும், தொழிற்சாலைகளிலும், வணிகக் கூடங்களிலும், வியாபார இடங்களிலும் பணி புரிகின்றவர்கள் இவற்றின் பக்கத்திலேயே இருந்து தங்கள் பணிகளை ஆற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கின்ற காரணத்தால், அங்கங்கே பக்கத்தில் நிட்டுதிட்டுகளாக சேரிகளை உருவாக்கி அதில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இன்னிதம் வாழ்கின்றவர்களின் எண்ணிக்கை வர வர பெருகிக்கொண்டேயிருக்கிறது. சிறிய சிறிய இடங்களில் எல்லாம், பாதை ஓரங்களில் எல்லாம், இத்தகைய சேரிகள் அமைகின்றன. இத்தகைய நிலையில் சேரிவாழ் மக்களை அப்புறப்படுத்தி, கோடம்பாக்கத்திற்கு அப்பாலுள்ள இடத்திலும், மற்றும் நகருக்கு அப்பாலுள்ள இடத்திலும் புதிய கட்டிடங்களை கட்டி, நூலைந்து மைல்களுக்கு அப்பால் போய் குடியேற வேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதன் காரணமாக சேரிவாழ் மக்களுக்கு எண்ணற்ற பல தொல்லைகள் வந்து சேருகின்றன. ஆகவே அவர்கள் வாழ்கின்ற இடங்களிலேயே துப்புரவாக இருக்கும்பொருட்டு நல்ல முறையில் கட்டிடங்களை அமைத்துக் கொடுக்கவும் அரசு முற்பட்டிருக்கிறது என்றாலும், முக்கியமாக சென்னை நகரத்திற்கு அப்பால் சென்று சேரிவாழ் மக்கள் வாழ்வது என்பது அவர்களுக்கு பெரியதொரு தொல்லையாக இருக்கிறது. முக்கியமாக மிக அழகாக இருக்கின்ற மெரினா கடற்கரை ஓரத்தில் இருக்கின்ற குப்பங்கள், சேரிகள், அங்கேயிருக்கின்ற பல்கலைக் கழகக் கட்டிடங்கள், மாநிலக் கல்லூரிக் கட்டிடங்

23rd January 1964] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

கள் இவைகளினுடைய அழகை பாதிக்கின்ற வகையில், அமைந்திருக்கின்றன. ஆகவே சேரிகளை சீர்திருத்துகின்ற வேலைகளில் அரசினர் ஈடுபடும்போது, முதலிடமாக (பிரையாரிட்டியாக) இம்மாதிரிப்பட்ட சேரிகளையும் குப்பங்களையும் மாற்றி அமைக்கின்ற முறையில் அவர்களைத் தக்க இடங்களில் குடியேற்றுவதற்கான முயற்சிகளை அரசினர் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று, கூவும் ஆற்றையும், பக்கிங்ஹாம் கால்வாயையும் பொருத்த அளவில், நகரில் நோய் பரவுவதற்கு இவைகள் ஒரு காரணமாக இருக்கின்றன என்கின்ற கருத்து தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஆகவே இதை துப்புரவு செய்கின்ற வகையில், இதிலுள்ள நீரை மாற்றி கடல் நீரை கொண்டு, இதன் மூலமாக நகரில் நோய்க்கிருமிகள் பரவாமல் தடுக்கின்ற வகையில் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசித்துக் கொண்டிருப்பதாக சொல்லப்பட்டது. அத்தகைய திட்டங்கள் இப்போது எந்த நிலையில் இருக்கின்றன, சீர்திருத்துவதற்கான திட்டங்கள் எந்த நிலையிலுள்ளன என்பதை முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்று நான் குறிப்பிட விரும்புவது, நம்முடைய ஜனநாயக நாட்டில், இப்போது இருக்கின்ற நிலைமையில் அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் கருத்தைப் பொது மக்களுக்கு தெரிவிக்க கூட்டங்களைக் கூட்ட வேண்டுமென்றால், பூங்காக்களிலும், வாஷிங்டன் கூடங்களிலும், விளையாட்டு மைதானங்களிலும்தான்—சென்னை யைப் பொறுத்தவரையில்—கூட்டங்களை கூட்டவேண்டியிருக்கிறது. ஜனநாயக நாட்டிலுள்ள பயனை மக்கள் நல்ல முறையில் அனுபவிக்க வேண்டுமென்பது எவ்வளவு இன்றியமையாததோ, அந்த அளவுக்கு ஜனநாயக நாட்டில் பொதுக் கூட்டங்களைக் கூட்டுவதற்கும் தகுந்த இட வசதியை அரசினர் செய்து கொடுப்பதும் இன்றியமையாதது. இத்தகைய நல்ல வசதியான இடங்கள் சென்னை நகரில் இல்லாததன் காரணமாக, சென்னை நகரின் பல இடங்களிலும், முச்சந்திகளிலும், நாச்சந்திகளிலும், சந்திகளிலும் பொதுமக்களுக்குத் தீவிர ஏற்பாடக்கூடிய நிலைமையில் கூட்டங்களை நடத்தவேண்டிய நிலைமையில் அரசியல் கட்சியினர் இருக்கிறார்கள். சென்னை நகரில் அகலமாக இருக்கின்ற இடங்களில் ஐலன்ட் கிரௌன்ட் போன்ற இடங்களைப் பொதுக் கூட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்துகின்ற வகையில் ஏதாவது வழிவகை செய்வதற்கு அரசினர் முன்வர வேண்டும். கடற்கரையில் கூட்டம் கூட்டுவதாக இருந்தால், எந்தக் கட்சியினராக இருந்தாலும் சரி, 400, 500 ஜூபாய் செலவழித்தால்தான் கூட்டம் நடத்த முடியும். ஆகவே இதை அரசினரே பொறுப்பேற்று, சில நகராட்சி மன்றங்களில் ஏற்படுத்தியிருப்பது போல், சென்னை நகரத்திலும், அரசினரோ அல்லது மாநகராட்சிக்கு நிதி உதவி செய்கின்ற வகையிலோ கடற்கரை போன்ற இடங்களில் எளிதாக எந்த கட்சியினராக இருந்தாலும் கூட்டம் கூட்டுவதற்கான வசதியை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். இத்தகைய பணிகளை எல்லாம் அரசினர் செய்

[திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்] [23rd January 1964]

வதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டி செயலாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, முதன்முதலாக இந்த விவாதத்தை துவக்கிய திரு. கல்யாண சுந்தரம் அவர்கள் தொழில் பள்ளி போன்றவைகளுக்கு நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்படுவதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் அதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் இதன் மூலம் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு எத்தகைய பரிகாரம் அளிக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி கூறினார்கள். கூடியவரையில் தவிர்க்கக் கூடாத காரணத்தினால் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டியிருந்தால் அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுடைய நிலையைப்பற்றி அரசாங்கம் கவனித்துக்கொண்டு தான் வருகிறது. முக்கியமாக கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் காஞ்சமலைப் பகுதியைப்பற்றி சொன்னார்கள். இந்த இடத்தில் நில ஆர்ஜிதம் செய்வதில் ஏற்படுகின்ற கஷ்டங்களைப்பற்றி எனக்கு தந்திகள் வந்து கொண்டிருந்தன. நான் புலனேஸ்வரத்தில் இருக்கும்போதுகூட தந்தி வந்தது. நாம் எவ்வளவோ காலத்திற்குப் பின்னால்தான் உருக்காலையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு இந்த ஆலையை ஏற்படுத்துவதற்கு அத்தியாவசியமான முறையில் ஆர்ஜிதம் செய்து வருகிறோம். இந்தத் தொழில் வரப்போகிறதா இல்லையா என்கூட பல அங்கத்தினர்கள் தங்கள் ஓய்வுக் கொள்கைகளை வந்துவிட்டது, நிச்சயமாக வந்துவிடும், இதற்கான நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யலாம் என்று சொல்லி நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது, இதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பற்றி அதனாபம் கொண்டு பல தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்கள், அவர்களை நான் பாராட்டாமல் இல்லை. அவர்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டங்கள், கவலை இவைகளைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்வதுபோலவே அரசாங்கமும் உணர்ந்திருக்கிறது. முக்கியமாக ஏழைகளுக்கு பாதகம் வராத முறையில் எந்தத் திட்டத்தையும் செயல்படுத்தவேண்டும் என்று அரசாங்கம் உறுதியான கொள்கையை கொண்டிருக்கிறது. உண்மையாக பாதிக்கப்படுகின்றவர்கள்பேரில் என்ன செய்யலாம் என்பதில் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது. குறிப்பாக காஞ்சமலைப் பகுதியில் ஆர்ஜிதம் செய்வதில் உண்மையில் பாதிக்கப்படுகின்றவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்கு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும் திருச்சி போன்ற நகரங்களில் எல்லாம் விடுகள் கட்டுவதற்காக நிலங்களை ஹெளஸிங் போர்ட் ஆர்ஜிதம் செய்வதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். அனைப்பற்றி நான் முன்பு பதில் சொன்னபோது வேண்டாம் என்று விட்டுவிட்டிருந்தேன். அவகாசம் இல்லாததின் காரணமாகத்தான் குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஆட்சேபம் இருக்கிறது என்பதற்காக அரசாங்கம் திட்டத்தை நிறுத்த முடியாது. ஆனால் ஆட்சேபம் நியாயமாக இருந்தால் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துகிறது. ஆனால் பொது நலத்திற்காக நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யும்போது சிலர் ஆட்சேபிக்கின்றார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று இன்னும் அதிக விலைக்கு விற்கலாம் என்று சொந்தக்காரர்

23rd January 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

கள் நினைக்கிறார்கள். நஞ்சை நிலமாக இருந்தால்கூட அல்லது சாகுபடிக்கு ஏற்ற நிலமாக இருந்தால் அந்த ஆட்சேபனை ஓரளவுப் பொருத்தமாக இருக்கலாம். ஆனால் அரசாங்கத்தின் திட்டங்கள் எல்லாம் நிறைவேற்றப்படும்பொழுது விலை அதிகப்படும், அப்போது அதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்த நிலங்களை அதிக விலைக்கு விற்கலாம் என்ற நினைப்பு பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த எண்ணத்தோடு, அதிக விலைக்கு விற்கலாம் என்ற எண்ணத்தோடு ஆட்சேபிக்கின்றார்கள் என்றால், அவர்களுடைய ஆட்சேபனை நம்முடைய கவனத்திற்குரியது அல்ல என்பதையும் நாம் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அரசாங்கம் அதையும் உணர்ந்துதான் நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறது. உண்மையாக பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஆட்சேபம் இருந்தால் அதை அரசாங்கம் கவனிக்கும். இது போன்ற விடுகளை டிற நகரங்களிலும் கட்டவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அதுவும் அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறது. மற்ற இடங்களையும் நாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். எல்லா இடங்களிலும் விடு பற்றாக்குறை இருக்கிறது. மேலும் மேலும் விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், திருமதி அனந்தநாயகி அம்மையார் அவர்கள், மாவட்டங்களிலுள்ள மாவட்டக் கழகப்பள்ளிகளுக்கு கட்டிடங்களுக்காக உதவி அளிப்பதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் மான்யத்தைப் பற்றி குறிப்பிடுகையில், சென்னை நகரத்திலுள்ள பள்ளிகளுக்கும் கட்டிடங்கள் சிறியவைகளாய் இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் கட்டுவதற்கு உதவி அளிக்கவேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். அளிக்கவேண்டியதுதான். ஆனால் ஒரு விஷயம் அடிக்கடி வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. நகரங்களில், முக்கியமாக நடைபெறுகின்ற கூட்டங்கள், விழாக்கள் முதலியவைகளில் நான் பேசும்போது எல்லாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன், அதாவது நகரங்கள்தான் கிராமங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டும் என்று, ஆனால் கிராமங்கள்தான் நகரங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கவேண்டிய நிலைமை இப்போது ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் ஒரு பள்ளிக்கூட கட்டிடம் அமைக்கவேண்டும் என்றால், மொத்தம் 25 ஆயிரம் ரூபாய் தேவைப்படுகிறது என்றால், 12,500 ரூபாய் கிராமத்திலுள்ள மக்களே வலிந்து கொடுக்க முன் வருகிறார்கள். புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள், இப்போதுள்ள இந்த 25,000 ரூபாயும் எந்த மூலைக்கு காணும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். காணாததுதான், இதை இன்னும் பெருக்கவேண்டும். ஆனால் இந்த ஆண்டு 25,000 ரூபாய் இருக்கிறது என்றால், அதை வைத்துக்கொண்டு ஓரளவுக்கு பள்ளிக்கூடக் கட்டிடத்தை கட்டுகிறார்கள். உயர் நிலைப் பள்ளிகளுக்கு நல்ல கட்டிடங்கள் இல்லை என்று திரு. கோவிந்தன் அவர்கள் தண்டதைக் குறிப்பிட்டார்கள். உண்மைதான். நல்ல கட்டிடங்கள் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை தவிர்க்கவேண்டுமென்றுதான் பார்க்கிறோம். கிராம மத்திய உள்ள மக்கள் இதிலே அக்கறை கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் அக்கறை கொள்ளவேண்டும், இப்போது உயர்நிலைப்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [23rd January 1964]

பள்ளிப் படிப்பு ஒரு குறைந்த பட்ச படிப்பு. கிராமத்தில் உள்ள எல்லோரும் இந்தப் படிப்பாவது பெறவேண்டும் என்று ஒத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் புறக்கணிப்பதற்கில்லை. அவ்வளவு ஆர்வம் இருக்கிறது என்றால் கட்டடம் கட்டுங்கள், இரண்டாண்டு ஆகட்டும், வேண்டிய வசதி ஏற்பட்ட பிறகு உயர் நிலைப்பள்ளி வைப்போம் என்றால் அந்த இரண்டு ஆண்டுகள் குழந்தைகளுக்கு படிப்பு இல்லாமல் போய்விடும். அதை உணர வேண்டும். அதுவும் புலவர் போன்றவர்கள் முக்கியமாக உணர வேண்டும். கட்டடம் வேண்டியதுதான். கட்டடம் இல்லாமல் நிழலிலே, மரத்தடியில் வைக்கலாம் என்று சொல்லவில்லை. பண்டைக் காலத்தில் மரத்தடியில்தான் உட்கார்ந்து படித்தார்கள், அந்த முறையில் செய்யலாம், கல்வி பெறலாம் என்று திருப்பிச் சொல்லவில்லை. கட்டடம் எல்லாம் கட்ட ஓராண்டு காலம் ஆகி அதுவரை படிப்பு இல்லாமல் போனால், உயர்நிலைப் படிப்புக்குப் போகாமல் ஓராண்டு காலம் போய் விட்டாலும் பிறகு அவன் பள்ளிக்கே போகமாட்டான். நிரட்சர குகையாகத்தான் இருப்பான் ஆரம்பப்பள்ளி என்பது ஆதாரம். குறைந்த பட்சம் உயர் நிலைப் பள்ளி படிப்பாவது இருக்கவேண்டும். இதை உணர்ந்துதான் கிராம மக்களிடம் 10,000 ரூபாய் கொடுங்கள் என்று சொன்னால் உடனே கொடுத்து விடுகிறார்கள். மேலும் கட்டடம் கட்ட முன் வருகிறார்கள். ஆனால் எல்லா இடங்களிலும் கட்ட வசதி செய்ய முடியவில்லை. அரசாங்கம் மிகுந்த அக்கறை செலுத்துவதாகத் தான் இருக்கிறது. மக்கள் ஒத்துழைப்பைப் பெற்று தகுதியான கட்டடங்கள் கட்டவேண்டுமென்பது தான் சர்க்காருடைய எண்ணம். அத்தகைய கட்டடங்கள் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்பு கிராமங்களில் கொஞ்சம் வசதியுள்ள கட்டடத்தைக் கொடுங்கள் என்று கேட்டால் உடனே ஆரம்பப் பள்ளி கட்டடத்தைக் கொடுக்கிறோம், உயர்நிலைப் பள்ளியை அங்கே ஆரம்பித்து விடுங்கள் என்று முன்வருகிறார்கள். அவ்வாறு கொடுக்க முன் வரும்போது எனக்கு தயக்கம் ஏற்படுவதுண்டு. எப்படியாவது உயர்நிலைப் பள்ளி வர வேண்டும் என்று கொடுத்து விட்டால் ஆரம்பப் பள்ளி கெட்டு விடக்கூடாதே என்று எண்ணம் ஏற்படுவதுண்டு. அதைப்பற்றி அவர்களிடம் கேட்டால், இன்னொரு கட்டடம் இருக்கிறது, எப்படியோ பார்த்துக்கொள்கிறோம், உயர்நிலைப் பள்ளி சீக்கிரத்தில் வரவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். தகுதியான கட்டடம் வேண்டுமென்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்திருக்கிறது. அதன் மீது கவனம் செலுத்திக்கொண்டும் வருகிறது.

சென்னை நகரைப் பொறுத்த மட்டில் கனம் அனந்தநாயகி அம்மையார் கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டால், எப்படி கிராமங்களில் முன் வந்து 12,000 ரூபாய் கேட்டாலும் உடனே கொடுக்க முன் வருகிறார்களோ : . (திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் குறுக்கீடு) இங்கே அந்தப் பழக்கம் இல்லை. சென்னை நகரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு யாரோ ஒன்றிரண்டு பேர்கள் கட்டடம் கட்டி யிருக்கிறார்களே தவிர வேறு இல்லை. நகரத்தில் உள்ளவர்கள் உதவி அளிக்க முடியாது, கிராமத்தில் உள்ளவர்களைவிட கீழ்த்தரமான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இதெல்லாம் வழக்கத்தைப் பொறுத்தது. அந்த வழக்கம் இங்கே

23rd January 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

வரவில்லை. கனம் அனந்தநாயகி அம்மையார் போன்றவர்கள் கொஞ்சம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்கே கூட மிகவும் கேவலமாகத் தான் இருக்கிறது. அதிலும் நகர மன்றத்தில் நான் இருந்த காலத்தில், அப்போது எல்லா நகர மன்றப் பள்ளிகளுக்கும் சென்று பார்வையிடுவோம். வாடகைக்கு இருக்கிற கட்டடம் நல்ல முறையில் இருக்கிறது என்று பார்ப்போம். அதெல்லாம் ரொம்பநாள் முன்பு. 26-27 ஆண்டுகளுக்கு முன் பார்த்தது. இப்போது இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, மேயரைக் கேட்டால் அப்படியேதான் இருக்கிறது, கொஞ்சம்தான் கட்டடம் வந்திருக்கின்றது என்று சொன்னார்கள். இத்தனை நாள் என்ன செய்தார்கள் சென்னை நகரத்தில் உள்ளவர்கள்? தகுதியான கட்டடங்கள் இல்லை. இருக்கிற கட்டடங்கள் ரொம்பவும் குறைவு. நகராட்சி மன்றத்தோடு பொதுமக்களும் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கூறுவேன். அந்த முறையில் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டால் அரசாங்கம் ஓரளவுக்கு உதவி அளிக்கும் என்றும் கூறுவேன்.

வட சென்னையில் ஒரு கல்லூரி அதுவும் பெண்கள் கல்லூரி, வேண்டுமென்று கனம் அம்மையார் கூறினார்கள். நியாயமான கோரிக்கைதான். வட சென்னையில் கல்லூரி வேண்டியதுதான். அதுவும் பெண்கள் படிக்க ஒரு கல்லூரி அவசியம்தான். ஆண்களுக்காவது தியாகராஜர் கல்லூரி இருக்கிறது. அதிலும், மற்ற இடங்களிலும் கல்லூரிகள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். மற்ற ஜில்லாக்களில் கேட்கிறார்கள். அரசாங்கம் ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்றால் 5 லட்ச ரூபாயாவது முதலில் கொடுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். அரசாங்கமே எல்லாவற்றையும் தலையில் போட்டுக் கொள்ள முடியாது. தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தினால் நடத்தட்டும்—உதவி அளிக்கிறோம். அரசாங்கமே நடத்த வேண்டுமென்றால் ஐந்து லட்சம் ரூபாய் வசூல் செய்து கொடுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். கல்லூரியே இல்லாத இடங்களில், கடலூர், வட சேலம் போன்ற இடங்களில் கல்லூரி வேண்டுமென்று சொல்லும்போது ஐந்து லட்சம் ரூபாய் வசூல் செய்து கொடுங்கள், மொத்தத்தையும் உடனடியாக கொடுக்காவிட்டாலும், முதலில் 2 லட்சம், அப்புறம் 2 லட்சம் பிறகு 1 லட்சம் என்றாவது கொடுங்கள் என்று சொல்லுகிறோம். ஜில்லாக்களில் எங்கெங்கு கல்லூரி வைக்கலாம், என்று யோசிக்கிறோமோ அங்கெல்லாம் கொடுக்கிறோம். என்று வந்திருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் கொடுக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். வட சேலத்தில்—இங்கே இருக்கிறவர்கள் மகிம்ச்சி அடைவார்கள்—இப்போதே கட்டி விட்டோம் என்று வந்திருக்கிறது. நாங்கள் கொடுக்கிறோம் என்று சென்னை நகரில் அப்படி வரவில்லை. வட சேலத்தில் 75,500 ரூபாய் இப்போதே கட்டி விட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னொரு இடத்தில் ஒரு லட்சம், ஒன்றரை லட்சம் ரூபாய் கட்டி விட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஜில்லாக்களில் இந்த அளவுக்கு முன் வருகிறார்கள். சென்னை நகரத்தில் அப்படி இல்லை. இதற்குக்கூட கனம் அம்மையார் தூண்டவேண்டும். இருந்தாலும் கொஞ்சத்தில் ஆகும் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. இது ரொம்பவும் கேவலம். நான் பின்னால் சொல்லப்போகிறேன். வட சென்னையில் ஏதாவது

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [23rd January 1964]

கல்லூரி அமைப்பதாக இருந்தாலும், விதி விலக்காக வைத்து சென்னை நகரத்தில் முன் வந்து மக்கள் அளிக்காவிட்டாலும் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று அவர்கள் கூறுவார்கள். அவர்கள் கூறுவதை ஏற்றுக்கொள்வதாக இருந்தால் அது சென்னை நகரத்திற்கு ரொம்ப கேவலம் என்பதை உணரவேண்டும்.

அடுத்த, வட சென்னையில் கல்லூரி பற்றி இப்போது துணை மதிப்பீட்டில் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். ஃபிப்ரவரி மாதம் வரவில்லை, இதிலே வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் படித்தவர்கள், பட்டம் பெற்றவர்கள். அவர்களுக்கு கல்வி விஷயம் பற்றி தெரியும், இப்போதே கல்லூரியை எதிர்பார்ப்பதற்கில்லை. அப்படி வருவதாகயிருந்தாலும் அடுத்த ஆண்டில்தானே வரும். வியாசர்பாடியில் தொழிலாளர் வசிக்கும் பகுதியில் அவர்களுக்கு கல்வி வசதி அளிக்கவேண்டும் என்றும் அரசாங்கமே நடத்த வேண்டும் என்றும் அதற்கு மான்யம் கோரியிருக்கிறோம். இப்போதே வரவேண்டுமென்றால் எப்படி வரும்? இந்த துணை மதிப்பீட்டில் எப்படி வரும்? பின்னால் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் பார்க்க வேண்டும். அதிலே இல்லாமல் போனால் சொல்ல வேண்டும். அடுத்த வரவு-செலவுத் திட்டம் வருவதற்குள் சென்னை நகரத்திற்குக் குறை வராமல் மாவட்டங்களைவிட சென்னை பிற்போக்காக இருக்கிறது என்ற நிலை வராமல் இப்போதிலிருந்தே வசூலித்து, நாங்களும் பின் தங்கியவர்கள் அல்ல, கல்லூரி அமைப்பதாக இருந்தால் இதோ கொடுக்கிறோம் எங்கள் காணிக்கையை என்று முன் வருவதற்கு கனம் அம்மையார் அவர்கள் கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அப்புறம் தொழில் கல்வி ஸ்காலர்ஷிப் கொடுப்பது போதாது என்று சொன்னார்கள். அது அப்போதைக்கப்போது தொடர்ந்து கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம். போதாது என்றால் அது கவனிக்கப்பட்டுத்தான் வருகிறது. ஓரளவுக்குத்தான் ஒதுக்க முடியும். ஒதுக்கப்பட்டதற்கு மேலும் கொடுக்கிறார்கள். ஓரளவு ஒதுக்கினாலும் பின்னால் அதிகப்படுத்துகிறோம். அதனால்தான் துணை மதிப்பீட்டுக்கு வருகிறோம்.

கனம் உறுப்பினர் செல்வராஜன் அவர்கள் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு காம்பென்ஸேஷன் கொடுப்பதைப் பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். ரெவின்யூ அதிகாரிகள் பார்த்து நன்றாக ஆலோசித்து கொடுக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்திலேயே ஒரு கேள்வி வந்தது. ஏன் அதிகமாகக் கொடுத்தார்கள் என்ற கேள்வி வந்தது. அதைக் கூட விசாரித்துப் பார்த்தோம். எல்லாவற்றையும் நன்றாகப் பார்த்துத்தான் கொடுக்கிறார்கள். கோர்ட்டிங்குப் போனால் இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு கொடுக்கிறார்கள் என்றால் அது அவர்கள் அபிப்பிராயம். கோர்ட்டார்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்றால் எல்லா நீதிபதிகளும் ஒரே மாதிரியா கொடுக்கிறார்கள்? ஒரு காலாகாலில் இருக்கிற நீதிபதி ஒரு மாதிரி கொடுக்கிறார், அதே மாதிரி நிலம் சம்பந்தமாக இன்னொரு காலாகாலில் இருக்கிற நீதிபதி அதைவிட அதிகமாக கொடுக்கச் சொல்லுகிறார், இன்னொரு இடத்தில் குறைவாக கொடுக்கச் சொல்லுகிறார், இது அவர்கள்

23rd January 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

உரிமை. அதைப்பற்றி நாம் குறை சொல்ல முடியாது. நீதிபதி கொடுக்கிற மாதிரி ஏன் கொடுக்கவில்லை என்று கேட்பது சரியல்ல. அவர்கள் விஞ்ஞான முறையில் ஆராய்ச்சி செய்கிறார்களா என்ன? அவர்களுக்குத் தோன்றுகிறது, சொல்லுகிறார்கள். ஒரு பழமொழி சொல்லுவார்களே—ஊரார் வீட்டு நெய்யே, பெண்டாட்டி கையே என்று சொல்லுவார்கள். நில ஆர்ஜிதம் செய்வதினாலே ஏற்படும் கஷ்டத்தைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் திரு. எம். எஸ். செல்வ ராஜன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வேண்டிய நிவாரணம் அளிப்பது முக்கியம்தான். அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி, அவர்களுக்குத்தான் வேலைக்கு முதல் இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதற்கு சட்டம் இடம் கொடுக்காது, அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று 'இன்பார்மல்' ஆகச் சொல்லலாம். அது நியாயம். அவர்களும் அதை கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆனால் இதைப் பற்றி எல்லாம் உத்தரவு போட்டு 'இவர்கள் எல்லாம் உங்களுக்கு வேண்டிய நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்ததினாலே பாதிக்கப்பட்டவர்கள். ஆகவே, அவர்களுக்குத்தான் நீங்கள் முதல் ஸ்தானம் கொடுத்து வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்று வற்புறுத்துவதற்கு இல்லை. கூடியவரையில் ஒருவருக்கொருவர் கலந்து பேசி நடத்தவேண்டிய விஷயம் இது. இந்த விஷயம் அவ்வாறு கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

ரோடு அக்வையர் செய்த விஷயத்திலும் சர்வே செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். இதெல்லாம் கவனிக்கப்படுகிற விஷயம்.

பாலிடெக்னிக்ஸ் பற்றி சொன்னார்கள் இப்பொழுது நாசரத்தில் சில தவறுகள், ஊழல்கள் ஏற்பட்டதின் காரணமாக அது மாற்றப்படவேண்டியிருந்தது. இப்பொழுது தூத்துக்குடிக்கு பாலிடெக்னிக் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. நாசரத்தில் இருக்கிற நிலை என்ன என்பதை யெல்லாம் ஆராய்ந்து அறிந்து, அதிலே வேறு ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்பது வேறு விஷயம். அது கவனிக்கப்படுகிற விஷயம்.

குழந்தைகளுக்காக ஒரு கலைக் களஞ்சியம்பற்றி பிரேரேபனை இருக்கிறது. அதற்கு உதவி அளிப்பது பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் புலவர் கோவிந்தன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கூடியவரையில் குழந்தைகளுக்காக கலைக்களஞ்சியம் நல்ல முறையில் அமைக்கப்படவேண்டும் என்பது தான் அரசாங்கத்தின் கருத்து. குழந்தைகளுடைய கலைக் களஞ்சியம் மற்ற நாடுகளில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை சில அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். அதிலே காகிதம் மட்டும் அல்ல, அச்சு மட்டும் அல்ல, பம்பு மட்டும் அல்ல, இருக்கிற விஷயமும் சரி குழந்தைகளுக்கு ஏற்றவாறு. குழந்தைகளை வசிக்கக்கூடியவாறு குழந்தைகளின் கலைக் களஞ்சியங்கள் மற்ற பல நாடுகளில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பவர்கள் இதை நல்ல முறையில் பிரசுரிப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இன்னும் குழந்தைகளுக்கு என்று பிரத்தியேகமான நூல்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. தமிழ்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [23rd January 1964]

எழுத்தாளர்களில் குழந்தை எழுத்தாளர்கள் சிலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களை நாம் போற்றுகிறோம். ஆனால், அது போதாது. குழந்தைகளுக்கு இன்னும் ஏராளமான நூல்கள் வெளிவர வேண்டும். மற்ற நாடுகளில், மற்ற மொழிகளில் எவ்வளவு நூல்கள் எவ்வளவு வசீகரமாக வந்திருக்கின்றன? அந்த நூல்களை எடுத்துக் கொண்டால் இரவு இல்லை, தூக்கம் இல்லை, பசி இல்லை, எதையும் கவனிக்காமல் தொடர்ந்து படித்துக் கொண்டிருக்கிற குழந்தைகளை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். அத்தகைய நூல்கள், வசீகரமான நூல்கள், அறிவூட்டக்கூடிய நூல்கள் நம்முடைய நாட்டிலும், தமிழிலும் வெளிவரவேண்டும் என்பதுதான் நம் முடைய ஆர்வம். யூனெஸ்கோ ஸ்தாபனம் சில தமிழ் நூல்கள் வெளி வருவதற்கு உதவி அளிப்பதாக நேற்றுக் கூட டெப்பூடி டைரக்டர் ஜெனரல் என்னிடம் கூறினார்கள். இதிலே அரசாங்கம் தொடர்ந்து கவனம் செலுத்தக்கொண்டு வருகிறது. அரசாங்கம் மட்டும் இதை சாதிக்க முடியாது. மற்றபடி பொதுமக்களும், தமிழ் அறிஞர்களும் ஒத்துழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சேரி ஒழிப்பு, அபிவிருத்தி இதைப்பற்றி குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது ஸ்டேட் ஹவுசிங் போர்டு கூட இதை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், இருக்கிற இடத்தைவிட்டு இன்னொரு இடத்திற்கு போக முடியாது என்று வற்புறுத்துகிறார்கள். முடிந்தால், இருக்கிற இடத்தை நன்றாக அபிவிருத்தி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் அரசாங்கத்தின் நோக்கம். ஆனால், எல்லா இடங்களிலும் அப்படி செய்ய முடியாது. இங்கே எதிரில் இருக்கிற கன்னியப்பநகர் வசலாறு, சரித்திரம் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். கொடிகளை மாற்றி மாற்றி போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். போகமாட்டோம் என்றார்கள். ஆனால், இப்பொழுது கோடம்பாக்கத்தில் வீடுகள் கட்டி அங்கே போய் இருக்கிறார்கள். நான் போய் சமீபத்தில் பார்த்தேன். நல்ல முறையில் சுத்தமாக இருக்கிறது அந்த இடம். இங்கேயே இருந்தால், சுகாதாரத்தை நல்ல முறையில் வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. ஸ்டேட் ஹவுசிங் போர்டு கோடம்பாக்கம் புதுரில் நிலத்தை டெவலப் செய்து பல வசதிகளை ஏற்படுத்தி, அதிலே 'நீங்கள் வீடுகட்டிக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொல்லி விட்டார்கள். அதிலே சில பகுதி களை நான் சமீபத்திலே பார்த்தேன். கனம் அங்கத்தினர்கள்கூட இதையெல்லாம் கொஞ்சம் பார்க்கவேண்டும். சென்னை நகரத்தில் ஹவுசிங் போர்டு என்னென்ன வகையிலே திட்டத்தை செய்திருக்கிறது என்பதை பார்த்து அதற்கு மேலே யோசனைகளை சொன்னால் அந்த யோசனைகளை அரசாங்கம் கவனிக்கலாம். நான் போய் பார்த்தேன். நிலத்தை டெவலப் செய்து 'நீங்கள் வீடுகள் கட்டிக் கொண்டு சுகாதாரமாக இருங்கள்' என்று சொன்னார்கள். ரொம்ப எளிய முறையில் குடிசைகளாகக் கட்டப்பட்டிருந்தாலும் சுத்தமாகவும், ஒழுங்காகவும், சுகாதாரத்துடனும் விளங்குவதை நான் பார்த்தேன். அந்த வகையிலே மேலும் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

23rd January 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

'ப்ளாட் சிஸ்டம்' நமக்கு பழக்கம் இல்லை, நடுத்தர வகுப்பினருக்கு ப்ளாட் சிஸ்டம் கஷ்டம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நம்முடைய நகரத்தில் வீடுகள் அபிவிருத்தி அடைந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஜனத்தொகை பெருகிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நகரம் பழைய எல்லையில்தான் இருக்கிறது. அது தானாகவே விரிவு அடையாது. இனி ஆகாயத்தை நோக்கித்தான் போக வேண்டும். 'வேர்டிகலா, ஹரிசான்டலா', இப்படிச் செய்வதா, அப்படிச் செய்வதா என்பது 'குவெஸ்டின்' இல்லை. மேலேதான் போக வேண்டும். 'ப்ளாட்' டில் வசிக்கின்ற பழக்கம் வேண்டும். இப்பொழுது 'ஹவுஸிங் போர்டு' 'ப்ளாட்' கட்டுவதற்கு முற்பட்டிருக்கிறார்கள். ப்ளாட்டில் வாழ்வதற்கு பழக்கம் செய்து கொள்ள வேண்டும். ப்ளாட்டில் வாழும் நடுத்தர வகுப்பினர்களுக்கு இன்னும் வசதி பெருகி, வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்ததால், மோட்டார் கார் வைத்துக்கொள்ள ஆரம்பித்து விடுவார்கள். அப்பொழுது 'பார்க்கிங் ப்ராப்ளம்' வந்து சேரும். அமெரிக்காவில் இருப்பது போல். அமெரிக்காவில் ஏராளமாக கார் வைத்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு உயர்ந்த கார் வைத்திருந்தாலும், வெளியிலே தான் விடுகிறார்கள். பனி, மழை எதுவாக இருந்தாலும் புதுக் காரைக் கூட தெருவிலேதான் விடுகிறார்கள். அப்பொழுது 'பார்க்கிங் ப்ராப்ளம்' ஏற்படும். அபிவிருத்தி அடைய அடைய பல பிரச்சனைகள் வரும். அந்தப் பிரச்சனைகளை எந்த அளவுக்கு சமாளிப்பது என்பது பற்றி எல்லோரும் சேர்ந்து கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

கூலம், பக்கிங்ஹாம் கெனல், அடையாறு ஆகியவற்றில் இருக்கிற துர்நாற்றத்தை அகற்ற, கடல் நீரை உபயோகப்படுத்தி அதைச் சுத்தப்படுத்துவது பற்றி கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். அதுவும் ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகிறது. எந்த வகையில் எப்படிச் செய்வது என்றெல்லாம் தொடர்ந்து ஆராய்ச்சி செய்யப்படுகிற விஷயம் அது.

மற்றொன்று கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது பூங்காக்கள் இருக்கின்றன, வாசக சாலைகள் இருக்கின்றன. அம்மாதிரி பொதுக் கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு இடம் வேண்டும் என்று கூறினார்கள். இப்பொழுது ஜனநாயக ரீதியிலே செயல்படும்பொழுது, ஏதோ ஒரு கட்டிடத்திலே, சிறிய மண்டபத்திலே கூட்டம் நடத்த முடியாது. இப்பொழுது கூட்டத்திற்கு அதிகம் பேர்கள் வருகிறார்கள். பேசப்படுவதை ஒப்புக் கொள்ளாதவர்கள் கூட என்னதான் சொல்லுகிறார்கள் என்று கேட்பதற்கு வருகிறார்கள். ஆகவே, கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு இப்பொழுது இருக்கும் கட்டிடங்கள் போதவில்லை. பெரிய ஹால்கள் நமக்கு வேண்டும். இப்பொழுது இருப்பவை போதாது. எனக்கு ரொம்ப நாளாக அக்கரைதான். அதனால்தான் சினிமாவை, ரீங் சினிமாவை வரவேற்கிறோம். படத்தையும் பார்க்கலாம். ஏழைகள் முக்கியமாக பார்க்கவேண்டியதுதான். பொழுதுபோக்கு அவசியம். ஆனால், நல்ல படமாக இருக்க வேண்டும். அதோடு கூட ரீங் சினிமா பொதுக் கூட்டங்களுக்கு உபயோகப்படுகிறது. கூட்டங்கள் போடுவதற்கு

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [23rd January 1964]

நாளுக்கு நிறைய மண்டபங்கள் வேண்டும். நகரங்களில் அம்மாதிரி மண்டபங்கள் இல்லை. சென்னை நகரத்திலும் கூட அந்தக் குறை இருக்கிறது. பொதுக்கூட்டத்தை நடத்துவதற்கு சென்னை நகரத்தில் கடற்கரை இருக்கிறது. ஆனால், கடற்கரையில் கூட்டம் நடத்துவதற்கு அதிக செலவாகிறது என்பது உண்மைதான். என்ன செய்கிறது? கடற்கடையில் மட்டும் வைப்பது இல்லை. அந்தந்த ஸ்தலங்களிலும் கூட்டம் வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதெல்லாம் எப்பொழுதோ ஒரு முறை வைக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், பூங்காவுக்கு இடம் ஒதுக்குவது ரொம்ப முக்கியமானது. நல்ல காற்று வாங்குவதற்கு இடம் வேண்டும். அதற்காக இடம் ஒதுக்குகிறோம். சில சமயங்களில் அம்மாதிரி பூங்காக்கள் கூட மறைந்து போகின்றன. பொதுக் கூட்டம் நடத்துவதற்கு என்று தனி இடம் ஒதுக்க முடியாது. எப்பொழுதும் பொதுக்கூட்டம் நடப்பதில்லை. சில சமயங்களில் தான் பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்துகிறோம். அந்த சமயங்களில் மட்டும் இடத்தை குறிப்பிடுகிறோம். நடுச்சந்தியில் இருந்தாலும், தேர்தல் போன்ற சமயங்களில் அந்த இடங்களில் பொதுக்கூட்டம் போடுகிறோம். ஒன்று நாம் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். பொதுக்கூட்டத்தை எங்கு வேண்டுமானாலும் வைத்துக்கொள்ளலாம். அதன் காரணமாக போக்குவரத்திற்கு சிறிது தடை ஏற்படலாம். ஒலிபெருக்கி இருக்கிறது. சாதாரணமாக 10 மணி வரையிலும் ஒலிபெருக்கி வைத்துக்கொள்வதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. தேர்தல் காலத்தில் 12 மணி வரைக்கும் லைசென்ஸ் கொடுக்கப்படுகிறது. கொஞ்சம் அதிக நேரம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்பதற்காக. சென்னை நகரத்தில் அப்படி. கொடுக்கப்படுகிறது. வெளியூர்களிலும் நகர மன்றத் தேர்தல்கள் வர இருப்பதை ஒட்டி, ஒலிபெருக்கிக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கும் நேரத்தை 10 மணியிலிருந்து 12 மணி வரை நீடிக்கவேண்டும் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் கோரினார்கள். அவ்வாறு இப்பொழுது உத்தரவு போட்டிருக்கிறோம். ஒலி பெருக்கி வைத்துக்கொண்டால் கூட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு கேட்டால் போதும். மற்றவர்களுக்கு அதனால் தொல்லை கொடுப்பது நியாயமாகாது. ஒலிபெருக்கி நமக்கு உபயோகப்படுகிறது. நம்முடைய குரலுக்கு உதவி அளிக்கிறது. ஆனால், அது அக்கரை இல்லாதவர்களுக்கு தொல்லை கொடுக்கிறது. சில சமயங்களில் ஆபாசமான பேச்சு, காரசாரமான பேச்சு இவைகளை ஒன்றும் சம்பந்தம் இல்லாதவர்கள், நிரபராதிகள் கேட்டு அனுபவிக்கவேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது. ஒலிபெருக்கியை யார் கேட்கவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் கேட்கவேண்டும். மற்றவர்கள் கேட்கக் கூடாது. இப்பொழுது சமீபத்திலே, ஹோட்டல் உட்லன்சிலே ஒரு முக்கியமான விழா, அதாவது யுனஸ்கோ சம்பந்தமான விழா நடைபெற்றது. பக்கத்திலே பரதநாட்டியம் நடந்தது. மற்ற நாடுகளிலே எப்படியிருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியாது. இப்படி பக்கத்திலே பக்கத்திலே இரண்டு மூன்று கூட்டங்கள் நடக்காது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஒலி பெருக்கி என்றால், யாருக்கு ஒலி பெருக்கி? அதனால் தொல்லை ஏற்படுவதினாலே வளவ 'ரெஸ்ட்ரிக்ட்டன்' இருக்கவேண்டியிருக்கிறது. இதுவரை

23rd January 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

யிலும், இதிலே நாம் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை. கல்யாணம் என்றால் ஏதோ 'தட்டு சங்கீதம்' வைக்கிறார்கள். என்னமோ 'காச்சு முச்சு' என்று கத்துகிறது. காரிலே வேகமாகப் போகிற போது கூட அதை சகிக்க முடியவில்லை. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. கனம் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட பிரச்சனைகள் எல்லா வற்றையும்விட கவனிக்கவேண்டிய பிரச்சனை. எந்த விஞ்ஞானி இதற்கு வேண்டிய பரிகாரத்தை அளிக்கப்போகிறாரோ தெரிய வில்லை. பொதுக்கூட்டங்களாக இருந்தாலும் கடற்கரையைத் தவிர, நிரந்தரமாக வேறு இடத்தை ஒதுக்கமுடியாது. ஐலண்டு மைதானத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். அதை நம் இஷ்டம்போல் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று கேட்பது சரியல்ல. கட்சி சார்பற்ற வகையிலே ஒரு விழா நடத்தவேண்டுமென்றால், அதைக் கேட்கலாம். ராணுவ ஐலண்டு கிரேளண்டை மற்ற காரியங்களுக்காக கேட்பது நியாயமில்லை. கூடியவரையிலும் பொதுக்கூட்டங்கள் நடத்துவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is :—

"That the Madras Appropriation Bill, 1964 (L.A. Bill No. 2 of 1964) be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 and the Schedule were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir I move—

"That the Madras Appropriation Bill, 1964 (L.A. Bill No. 2 of 1964) be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

V—DISCUSSION FOR SHORT DURATION.

(1) UNIFORM DRESS FOR TEACHERS.

MR. SPEAKER : The hon. Member Sri M. Kalyanasundaram will raise a discussion regarding the instructions issued by the Educational authorities insisting on the wearing of uniform dress by the teachers. How long does the hon. Member Sri M. Kalyanasundaram propose to speak?

SRI M. KALYANASUNDARAM : About 7 minutes.

MR. SPEAKER : All right.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கல்வி இலாகாவில் இன்று நடைபெறும் ஒரு விஷயம் ஆசிரியர்கள் மத்தியில் பெரும் பித்யையும் கலக்கத்தையும் உண்டாக்கியிருக்கிறது. இதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டுவருவதற்காகவே இந்த விவாதத்தை நான் இங்கு நடத்த வேண்டுமென்று முயற்சி செய்தேன். அதாவது ஆசிரியர்கள் அனைவருமே ஒரே